

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Mandatvm Regis Poloniae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

Fuit celebrata Missa submissa voce per reuerendum patrem dominum Gabrielem archiepiscopum Dyrrachiensem, & habita oratio per dominum Baltassarem del Rio clericum Palentinum, protonotarium apostolicum, reuerendissimi domini cardinalis Alborensis secretarium: cuius tenor in fine presentis sessionis est insertus. Et cantatis litanis, & aliis deuotis orationibus, & ab eodem sanctissimo domino nostro benedicta Synodo, prout moris est, reuerendissimus dominus Alexander sancti Eustachii diaconus cardinalis, de Farnesio vulgariter nuncupatus, cantauit euangelium secundum Lucam, quod incipit: *Designauit Dominus & alios septuagintaduos discipulos, &c.* Quo finito oratores Poloniae supradicti praesentarunt mandatum illustrissimi domini Sigismundi regis Poloniae. Et reuerendus pater dominus Thomas Phædra ascendit ambonem, & legit illud tenoris inserti, videlicet:

Luc. 10.

MANDATVM REGIS POLONIAE.

Sigismundus Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiaeque, &c. dominus & heres.

Notum facimus vniuersis & singulis harum feriem inspecturis, lecturis seu auditoris, quod postea quam accepimus dominum olim felicisque recordationis Iulium II. diuina prouidentia sanctae Romanae ac vniuersalis ecclesiae summum pontificem, pro defendenda sanctae Romanae ecclesiae vnitae, & sanctissima contra catholicae fidei & crucis Iesu Christi hostes expeditione suscipienda, Concilium generale in Laterano indixisse, memores officii ac debiti nostri, quo eidem sanctae Romanae ecclesiae matri nostrae sumus adstricti, pro cuius honore & tranquillo statu omnes vires nostras effundere semper parati sumus, de certa nostra scientia, ac vniuersorum regni ac dominiorum nostrorum, principum spiritualium & saecularium, procerum, communitatum ac militiarum consilio & coassensu, reuerendum in Christo patrem dominum Ioannem ecclesiae metropolitanae Gneznensis archiepiscopum, & regni nostri primatem, & magnificum Stanislauum de * Ostrorog^{roch} equitem auratum, Palatinatus castellanum, nostros & regni nostri consiliarios sincere dilectos, quos etiam nuper piis

ANNO
CHRISTI
1513.

piis paternisque monitis prædicti olim Iulii summi pontificis ad infra scripta designatos legauerimus, eosdemque ad sanctissimum in Christo patrem & dominum, dominum Leonem decimum diuina prouidentia eiusdem sanctæ Romanæ ac vniuersalis ecclesiæ summum pontificem modernum, & sanctam sedem apostolicam, ac sacrum Lateranense Concilium, si & in quantum cœptam prosecutionem habuerit, oratores designauimus & designamus, & deputamus harum serie literarum, dantes illis plenam & omnimodam potestatem pro nobis ac regnis, dominiis, principibus, spiritualibus & sæcularibus, proceribus & populis ditioni nostræ subiectis coram eadem sanctitate domini nostri, domini Leonis decimi papæ moderni, comparendi, ibidemque obedientiam, iuxta maiorum meorum consuetudinem, præfato sanctissimo domino nostro nouo præstandi, & recognoscendi eundem sanctissimū dominum nostrum papam esse verum, vnicum & indubitatum pontificem, & dominici gregis pastorem, & in sacro Lateranensi Concilio dicendi, proponendi, atque quæ regno nostro opportuna sunt, petendi, agendi, tractandi omnia & singula, quæ ad celebrandum & concludendum ipsum sacrum Concilium, & quæ in eodem proponentur & tractabuntur, nec non ad dictæ sanctæ Romanæ ecclesiæ & membrorum eius vnionem, Christianæque religionis augmentum, atque ad sanctissimam & a nobis desideratam in eius Christianæ religionis & catholicæ fidei hostes expeditionem, & quæ ad obedientiam consuetam præstandam fuerint necessaria seu opportuna, etiam si talia forent, quæ mandatum exigent magis speciale, quam præsentibus est insertum; & quæ ipsimet faceremus, seu facere possemus, si præsentem adessemus. Promittentes nos ratum, gratum, validum atque firmum habituros quidquid in prædictis & quolibet eorum, per dictos nostros oratores actum & gestum fuerit. In quorum fidem & testimonium præsentem scribi & sigillo nostro sigillari fecimus.

Datum Poznanix decima mensis Aprilis, anno Domini 1513.

Sigismundus rex
scripsit.

Quo perlecto, reuerendus pater dominus Marinus
Concil. Tom. 34. Oo

Caracciolus præsentauit mandatum illustrissimi domini Maximiliani ducis Mediolanensis: & idem Phædra legit in ambone tenoris infra scripti, videlicet:

MANDATVM DVCIS MEDIOLANI.

*Maximilianus Maria Sfortia, vicecomes, dux Mediolani, &c.
Papiæ princeps, Angleria comes, ac Genuæ
& Cremonæ dominus.*

Nemini dubium sit, quod sacrosancta vniuersalis Synodus, in Deo optimo maximo congregata, vniuerso Christiano orbi & gregi dominico, ac etiam catholicis principibus est admodum proficua & salutaris. Nam circa Christianæ religionis indiuisibilem vnitatem, pacem & tranquillitatem versatur, pro vniuersali morum in capite & in membris ecclesiæ reformatione ac Christianæ fidei augmento, & vt vitia extirpentur, corrigantur excessus, & virtutes solidæ inferantur. Tendit etiam ad regum & principum inuicem dissidentium pacificationem & concordiam. Anno superiore felicitatis recordationis Iulius secundus Lateranense Concilium instituit, & reformandæ ecclesiæ initium tulit, & normam afferre cœpit, extirpando errores qui surgere in Christianis populis velle videbantur. Dehinc vt Pisanum Conciliabulum tolleret, & eius perniciosissimi schismatis extirparet auctores, ipsos & præcipuos eorum fautores Italia expulit. Quibus expulsis, mihi in primis aditus patuit ad recuperandum paternum & hereditarium statum Mediolanensem. Iulio secundo ex humanis sublato, qui tantorum operum auctor esse cœperat, illi successor creatus est, in quo nec sapientia maior, nec animi bonitas firmior ad peragendum quæ inchoata fuerant, desiderari posset. Nuper igitur certior factus sum, sanctissimum ac beatissimum dominum nostrum, dominum Leonem diuina prouidentia decimum pontificem maximum in Lateranensi Concilio sextam sessionem celebrasse, & principes ac populos omnes monuisse, & statuuisse, quæ finiendo Concilio supersunt, & pacando Christiano orbi necessaria videntur, peragere velle. Res profecto admodum salubris, & quæ nullis vnquam laudibus satis efferi posset. Hæc autem cum ab omnibus sint magnificienda, minime